

[Thoft]

de det – at folk har fået en alt, alt for dårlig oplysning, inden de kom ind til værnepligten.

Jeg har også tidligere kritiseret ministeren for, at oplysning omkring militærnægtelse fylder uendelig lidt i værnepligtspjecen, man får før session. Ministeren har lovet at forbedre det, og det er da også nok muligt, at det sker med den ny pjece. Med ministerens løfte i dag om mere information kan vi måske få endnu mere materiale om det.

Til hr. Arentoft, som mente, at 4-ugers fristen måtte være nok til at blive klogere, vil jeg sige, at problemet for de unge jo er, at i de 4 uger er man altså ikke inde og afprøve sin værnepligt. En lang række mennesker ændrer holdning, når de ser, hvad det er for et foretagende, de skal deltage i; det er vel forståeligt nok.

Vi har såmænd også haft folketingsmedlemmer, der har fortrudt, efter at de er kommet herind, og sådan kan man jo fortryde. Her bliver man dog ikke tvunget til at blive siddende, hvis ikke man ønsker det.

Hr. Arentoft var også inde på gruppens og kompagniets, ja, hele regimentets afhængighed af den enkelte. Men det ændres jo ikke, enten man bliver midlertidigt hjemsendt eller man bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling; der er ingen forskel. Den midlertidigt hjemsendte er ude af gruppen, af kompagniet, af regimentet, javel, men det er den, der er indlagt på militærpsykiatrisk afdeling, også; han er også berøvet kammeratskabet og disse mange positive ting, som lå i det.

Hr. Sønderby sang omtrent den samme sang som hr. Arentoft – det var lidt mere rustikt, det var lidt mere jordnært, om jeg så må sige, og det skal jeg helt undlade at komme med kommentarer til; så risikerer jeg ikke at forsynde mig mod forretningsordenen.

Til den radikale hr. Stinus vil jeg sige, at selv om han erklærede, at han ikke var helt enig med mig i bemærkningerne, så vil jeg hermed kvittere med at sige, at jeg var helt enig i hr. Stinus' bemærkninger. Jeg var glad for, at vi her i dag har fået konstateret, at der er et flertal for at afskaffe reglerne, som de er, således at man har mulighed for i hele værnepligtsforløbet at blive overflyttet til civilt arbejde eller militærnægtertjeneste, som det hedder. Jeg synes, det er rart at få det konstateret, og jeg håber, vi kan stoppe med brugen af psykiatrien på den måde, vi har

gjort det hidtil, med vedtagelsen af dette forslag.

Arentoft (KF):

Ting kan lægges frem på mange måder, og det er helt klart, at når hr. Thoft eller hr. Albrechtsen eller hr. Stinus taler om det, drejer det sig om, at unge mennesker skal ind og lære at slå folk ihjel – som hr. Albrechtsen sagde: når de endelig kommer ind, og overbevisningen modnes osv. Jamen, det er da noget, som enhver burde have fundet ud af, inden han skal indkaldes; han ved, at han skal lære at bruge et skydevåben. Det skal politibetjente også, men derfor siger de da ikke, at de vil være politibetjentnægtere eller noget i den stil. De har i forvejen besluttet sig til, at de vil være politibetjente, og så skal de lære at bruge våben, og det skal en værnepligtig også for at kunne forsvare sig. Det er en af grundene.

Endvidere er der nogen, der har nævnt dette med vigtigheden af at være kendt med gruppen. Det har jeg prøvet at forklare, men man kan selvfølgelig også komme ud for, at man mister folk i en gruppe. Det kan man også gøre under kamp, og så må de, der er tilbage, prøve at få det til at fungere så godt som muligt.

Der har været talt om bemærkningerne til forslaget, og jeg vil indrømme, at der kan siges meget om det. Men nu var hr. Thoft inde på, at der mangler nogle folk, og dertil vil jeg sige, at det eksempel, der nævnes, også lyder grusomt, hvor familien får et barn, konen bliver alvorligt syg, og manden søger om at få lov at komme hjem, men ikke kan få lov, og så er den eneste udvej for ham at blive indlagt på Militærpsykiatrisk Afdeling. Jamen, så vil jeg gerne sige: det kom han da ikke hjem af, vel? Kunne han komme hjem og passe nogen, når han kom på den afdeling? I så fald må jeg få en forklaring på det.

Men en af de ting, som falder mig for brystet her, er, at man i bemærkningerne taler om afskaffelse af kadaverdisciplin osv. og bruger den slags udtryk; de skal frem mellem sidebenene, så snart der er tale om VS og SF. Det er den slags, der generer, og jeg håber, det netop er det, at man kører frem med den slags ting, der har generet hr. Stinus.

(Kort bemærkning).